

שבת פרשת שופטים	
19:53 – צאת שבת	18:46 – כניסת שבת
דף פנימי גיליון 1935 (ש"פ/47) ב' באלול התש"ף 22 באוגוסט 2020	
דף מידע שבועי של קהילת מעלה גלבוע	

לעית ואהרלה לב

ולכל המשפחה

מצל טוב

לבית המצווה של

רוני

לרנה ואויש בנימיני

ולכל המשפחה

מצל טוב

לנישואי נעם עם חנה

לדבורה וקלמן יעיר

ולכל המשפחה

מצל טוב

להלדת הנכד

בן ארוני ועיינה

זמני השבת

נא להביא
סידור/חומש
מהבית
וכמובן
מסכה...

19:05 מנחה וקבלת שבת

8:00 שחרית

לאחר התפילה (10 בערך) ברחבת בית הכנסת-

שיעור מפי הרב בני

*שיעורי פש על פי ההנחיות: בחוץ, מרחק 2 מטרים ומסכות.

אירוס	חצב	כיתה א'	כיתה ב'
איתי היימן	גפן לכר	מישר מילר	מעין בולג
כיתה ג'	כיתה ד'	כיתה ה'	כיתה ו'
הללי לב	רותם הטב	מתן יורב	עיינה שלו

17:30

שיעור מפי גלית כרם בנושא - "מוטב שיהו שוגגין"

(השיעור יתקיים בדשא מאחורי ביכ"נ ע"פ ההנחיות)

18:30 מנחה

ערבית בצאת השבת

מוצאי שבת- קידוש לבנה

זמני השבוע:

שחרית-

6:00-8:00 (כל יום)

מנחה-משניות-ערבית

18:55

קורונה מגבלות התקהלות – בסוף השבוע שעבר התעדכנה מגבלת ההתקהלות ל-30 במרחב הפתוח, 20 במקומות סגורים שגודלם מעל 80 מ"ר ו-10 במקומות סגורים ששטחם מתחת 80 מ"ר.

ועדת איכות סביבה – הראל קאופמן מונה על ידי הנהלת הקהילה למרכז ועדת איכות הסביבה לפני מספר חודשים. הראל מגבש ועדה שתעסוק בנושאים שעל סדר היום הקהילתי בתחום של איכות הסביבה. מוזמנים לפנות אליו. על פי נוהל הועדות של מעלה גלבוע הרכב הועדה כולו יוצג בפני הנהלת הקהילה ויובא לאישור הציבור בהמשך (אין הצבעה פרטנית על חברי הועדה).

גיל הרך – תודות מכולנו לכל הגננות והמטפלות בהובלתה של הילה קאופמן ובליווי ועדת הגיל הרך על שנה נהדרת שכללה גם התמודדות לא פשוטה עם אתגרי הקורונה. תבורכו.

אקים – כל הכבוד לבני הנוער ולצוות המלווה שהשכילו להפיק קייטנת אקים ביתית מותאמת לעת המורכבת הזו. מרגש מאד.

שבת שלום

הודעות

מצוות הבריכה

מחר, יום שישי 21.8.20, הבריכה נסגרת בשעה 17:00. שבת שלום.

אזכרה לחנה לז"ל / המשפחה

קהילה יקרה, ביום שישי ט"ו באלול, 4.9, נעלה לקבר של אימנו היקרה.

השנה, נוכח המצב, נקיים אזכרה אינטימית של המשפחה המצומצמת. נעלה לקבר-משפחה וחברים בשעה 10:00 לאמירת תהילים וקדיש ולאחר מכן נמשיך בפורום מצומצם רק של הילדים.

יש דברים שרצינו לומר | גרעין מיטל

זה לקח לנו קצת זמן, אולי בגלל שזו לא פרידה של ממש, כי בכל זאת אנחנו מגיעים לקיבוץ על בסיס כמעט יומי בשביל הילדודס, ועדיין, אין ספק שהסתיימה לה תקופה נפלאה והתחילה לה אחת, נפלאה לא פחות.

הגענו הנה לפני שנתיים, במהלך של הדקה ה-90 מבחינתנו, לאחר שהחלטתם בקהילת מעלה גלבוע לפתוח לנו את השערים. אבל השערים לא היו היחידים שנפתחו בסיפור הזה, בעיקר נפתחו הלבבות. באומץ לב שמעיד על חוסנה ואופייה של הקהילה הזו קיבלתם אותנו אליכם ממש כאילו היינו חלק מהקהילה לכל דבר ועניין.

ללא יוצא מהכלל התאהבנו במקום, באנשים ובקהילה. (נראה לי שאם היו מקבלים פתאום משפחות חילונית במעגל משהו במיטל היה מצטער על המהלך הזה...).

חשוב לנו להגיד לכם בפה מלא ומכל הלב שהחוויה הזו של הקבלה המוחלטת אותנו אליכם לא מובנת לנו מאליו כלל. נפשנו נקשרה לעולם בקהילה הזו וככל שזה תלוי בנו אנו רואים בכם שותפים לקהילה אחת מיוחדת ומגובשת על הר הגלבוע ונשאף בהמשך להביא זאת לידי ביטוי בכל מיני דרכים.

למי שסקרן מה קורה אצלנו בשכונה אז אנחנו כבר כאן, כל 14 המשפחות. במועדון הגברים כבר רואים כדורגל והילדים כבר רבים על מי יהיה בטרמפולינה. בקיצור, השכונה שוקקת חיים ואנחנו בהתחלה של תקופה מעניינת ומאתגרת של גיבוש הקהילה הקטנה שלנו.

לאחר השנתיים האלה שחווינו אתכם מקרוב, אנחנו יכולים רק לאחל לעצמנו שנצליח לייצר לעצמנו קהילה חזקה, מגוונת ומעוררת השראה כמו זו שיש לכם.

אז לסיכום ומעומק הלב אנחנו אומרים לכם תודה ענקית על שנתיים מדהימות. תודה רבה מיוחדת ליריב ולשוקי שהיו שם מהיום הראשון עד לאחרון לכל דבר ועניין. תודה להילה קאופמן שקיבלה נדוניה נוספת לאתגר הלא פשוט ממילא וכמו תמיד עשתה מעל ומעבר (עכשיו שתלנו אחד משלנו...). תודה רבה ליהודה לוי וקובי שחם על השירות המקצועי. לנעמי וגילה בספריה, למאירה והצוות המטורף שלה במרכזית, לאיילת בתרבות ולסלעית בקליטה. לכל מי שבטעות שכחנו ובאמת באמת לכולכם, תודה ענקית מכל הלב.

ביתנו ביתכם, מוזמנים תמיד לקפוץ לקפה בשכונתנו הקטנה.

באהבה והערכה גדולה.

משפחות מיטל.

מהנעשה בישיבה | מוטי תורן

אני כותב שורות אלו בהתרגשות מסויימת שלדעתי נובעת משתי סיבות:

1. לאחר עבודה ממושכת הצלחנו ביום שלישי האחרון לקבל אישור משרד הפנים בנמל תעופה לכניסת תלמידי חו"ל שנרשמו ללמוד בישיבה בשנה הבאה שמתחילה ביום ראשון הקרוב (סה"כ - 24 תלמידים). לתלמידים אלו יש כרטיס טיסה ליום רביעי, ובאם לא היינו מקבלים אישור, הרי הם היו חייבים לבטל טיסות ולמצוא חדשות. כמובן שתהליך מיוחד זה נדרש כתוצאה מההגבלות שהוטלו עקב הקורונה.

2. זאת השנה הראשונה בישיבה שדחינו תלמידים מהארץ ומחו"ל שרצו להירשם אצלנו, מאחר ואין לנו אף לא מיטה פנויה אחת. אני מאד מקווה שהרשמה נפלאה זאת לא נובעת בעיקרה ממגיפת הקורונה (מה הקשר?) ונוכה גם בשנים הבאות להצטרף לחוד החנית של הישיבות שיש להם רשימת המתנה.

כפי שכתבתי, החו"לניקים יגיעו אלינו ביום חמישי ושישי (מקווה שעד שתקראו, הם אכן כבר הגיעו למעלה גלבו). מאחר ורובם (מלבד התלמיד מאנגליה) חייבים בבידוד, הם ישוכנו בדירות המרגוע לשעבר שבסבועיים הקרובים. הם מודעים לכך שחל עליהם איסור מוחלט לצאת משטח הבידוד שלהם וכמובן שאף לא אחד רשאי להיכנס למתחם שלהם. כתוצאה מכך אנו נשתמש בדירות ריקות בקיבוץ כחלופיות לדירות המרגוע בתקופה זאת, לטובת דירת מנוחה לצוות שמגיע מהצפון ולבוגרים.

התלמידים הישראלים יגיעו אלינו ביום ראשון (הבוגרים) ובשני (הצעירים) הקרובים. המדינה הקלה קצת בשיטת הקפסולות ומאפשרת קפסולה עד 50 תלמידים לעומת 26 בזמן הקיץ. סה"כ יהיו כ 130 תלמידים.

אנו נסביר לתלמידים שאנו דורשים מהם לעמוד בכללים שהוכתבו על ידי משרד הבריאות לשמירה מפני הדבקות בקורונה, במיוחד במרחב הציבורי. כל התלמידים יחויבו לעטות מסיכה בזמן שהם נמצאים במרחבים הפתוחים בישוב. הם לא אמורים להיות במבנים של הישוב לבד ממבני הישיבה ומהמרכולית בזמנים שיקבעו להם. ולכן, הנכם מוזמנים להעיר לתלמיד שאינו עוטה מסיכה כיאות, שהוא מסכן את עצמו ואת חבריו ואת תושבי הישוב. כמובן שהחל מיום

(נא להסביר זאת גם לילדים) וזאת על פי הנחיות משרד הבריאות.

המחזור השנה הוא מחזור כ"ח ואני מקווה שהקב"ה ייתן לתלמידים ולנו את הכח להתמודד עם השנה המתגרת הזאת.

בברכת בריאות ובשורות טובות.

שלום חברי קהילה יקרים,

אנחנו בישיבה בהתארגנות לקראת שנת הלימודים הקרבה ובאה. דוד לסטר ואנוכי מרכזים מאמצים כעת בהתארגנות לקראת הגעתם של התלמידים האמריקאים לישיבה. במשך כל שנות הישיבה המשפחות המאמצות תמיד תפסו מקום חשוב בתוך חיייהם ובתוך לבבותיהם של התלמידים האמריקאים שרחוקים מביתם במשך שנה שלמה. אנחנו מודים מאוד לכל המשפחות בקהילה שכבר תרמו באופן הזה לאמריקאים ולישיבה.

במסגרת ההתארגנות שלנו השנה אנחנו חושבים על המקום החשוב והייחודי שמשפחות מאמצות יכולות לתפוס עבור האמריקאים בתקופת הקורונה. ככל הנראה בשנה זו יהיה יותר קשה לאמריקאים לנסוע ברחבי ארץ ישראל ולהתארח אצל מכרים וחברים. סביר להניח שהרבה מהתלמידים יבחרו להישאר בקיבוץ גם בשבתות שאינן שבתות ישיבה. מסיבות אלו היינו מאוד שמחים אם דווקא בשנה זו היו הרבה משפחות שהיו מוכנות לפתוח את ביתם עבור כמה תלמידים אמריקאים.

למותר לציין שהאירוח ייעשה בהתאם לכל ההנחיות של משרד הבריאות. כמו כן, אם יש משפחות שהיו שמחות לאמץ אמריקאים אך בתוך תנאים מסוימים בהם הן מרגישות יותר בנוח בוודאי שאפשר לחשוב על התאמות.

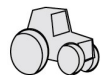
בדרך כלל האירוח כולל אירוח בארוחת שבת של שני חברה קבועים. תדירות האירוח תמיד נעשה לפי צרכיהם ורצונותיהם של המשפחה ושל הבחורים. נשמח לקבל פניות גם ממשפחות שישמחו לארח בתדירות גבוהה וגם ממשפחות שמתאים להן לארח רק מדי פעם.

השנה יגיעו לישיבה קבוצה יחסית גדולה – כ- 20 תלמידים אמריקאים – ואנחנו מזמינים את מי שישמח לאמץ, וגם את מי שחושב שאולי ישמח, לפנות לרב יוסף סלוטניק –

0524-314186

בתודה מראש

הרב יוסף סלוטניק ודוד לסטר

קיץ תש"פ | חנה כהן-תבור

גדולת הרגע זה להבין את הפלא שמזוקק בתוך תוכו. לגלות את הזרע וממנו להנביט תפארת ועלווה.

גדולת הקורונה (תתפלאו, גם את זה יש בה) היא ללמד אותנו להבין את הרגע, לחיות, להחיות ולזקק את כל מירב הכוחות שיש בצוותים, בילדים ובהורים. קהילה שלמה של עין טובה, רוח נכונה, הערכה ואהבה.

קיץ כזה שלא דמיינו כמותו. משתנה, מתהווה, מתווה-רודף-מתווה. ואנחנו בנשימה, ואפילו חיוך וקריצה, נענים לרוחות, נסחפים בסופה ולא נרטבים כי אם נהנים. כן כן כן! נהנים ממה שבנמצא. מפענחים, מייצרים, ומלאי חדווה ואמביציה.

ואותה ההתלהבות והחיות עוברת ומישרת קו בכל האגפים. איזו ברכה!

תודה להילה, ענבל ויריב שביחד ישבו על המדוכה ולא וויתרו עד שימצא רעיון למסגרת הנכונה. תודה לכל המדריכים אשר עמלו כל יום מחדש לתכנן, ולפעמים להמציא מחדש את היום הבא מבלי נשימה.

לכל אחד ואחת מגיע זר של מילים טובות על האופן והביצוע, מתוך מקום לחינוך אמיתי עם גבולות ועקרונות, לצד מרחב פתוח לכל ילד, ילדה, נער ונערה. אין ספק שהזרע מנביט למולנו הבנה מרנינה; יש לנו המון על מה להודות והמון יופי ושפע של טוב וברכה. פרחים מלאי גוון, ריח ויופי עוצר נשימה.

הלוואי וביחד קהילה וכמסגרת חינוכית ימשיכו לזקק את הרגע ואת הגרעינים והזרעים שבכל אחד ואחת בעוד ועוד אור והצלחה.

ועוד תודה לפני סגירה;

להילה על ניהול מאיר פנים, קשוב של מרחב עצמאי ויצירה. ולאלן שאנחנו כבר צמד שהוא מהות איתנה. ולכל הקהילה שבכל פניה ששו ושמחו לקחת חלק בחדווה.

אני יודעת שיש משהו מוזר בזה שאני כותבת, כי אני גם אשת צוות וגם הורה- אבל נראה לי שזה עדיין אפשרי, ואין אחד מבטל את השני ומגמדו אולי להפך מעיד מחוץ ומפנים עד כמה זכינו מכל ארבע הרוחות.

לצערנו לא נוכל לקיים קידוש הודיה כמו שהיינו רוצים, אבל חשוב לנו להודות על הנס. לכן אנחנו מזמינים אתכם להגיע לחצר ביתנו בין 12:30-10:30 לשמוע, לברך ולטעום. נשתדל מאד שבהתאם למגבלות לא ישהו מעל 30 איש. נשמח לראותכם. עמרני

**"אלוהי החסדים הקטנים
אשר לא פסו מן העולם
פורשים ידיהם אלי
חובקים אותי בחשאי"
(זורית ג'אן)**

קהילה יקרה,
בטו' באב, במהלך נסיעה בדרך נוף גלבו, בשל תקלה חשמלית ברכב איבדנו בלמים, הילוכים והגה. היו אלה דקות של תיסכול, פחד וחוסר אונים. קשה להסביר את התחושות, ההיגיון (או חוסר היגיון) והמחשבות באותן דקות שהרגישו כנצח. אבל בסיעתא דשמיא ובעזרת שליחי ה' הצלחנו לעצור עצירת חירום בלי פגיעה של ממש. נס. מבקשים להודות לקהילה המקסימה שמי שרק שמע על מה שקרה תמך, חיבק, הקל, טיפל ואהב. זכות היא לנו להיות חלק מהקהילה הזאת. אתגר זה לימד אותנו כמה דברים שהיינו רוצים לחלוק עם יקירנו ומכרנו ולכן צירפנו המלצות (מהרשת) למקרה של איבוד בלמים. גם אם נראה לנו שברור מה צריך לעשות, לרענן מידע כזה לא יכול להזיק.

1. קודם כל אל תהיו לחוצים ואל תילחצו בטעות על דושת הגז במקום על דושת הבלם. תנסו ללחוץ שוב על דושת הבלם כמה פעמים, יכול להיות שהפעולה הזאת תייצר לחץ על הבלמים ולחיצה עד הסוף תצליח להאט את הרכב.
2. דרך פעולה מצוינת ואפקטיבית על מנת להאט את מהירות הרכב עד לעצירה מלאה היא הורדת הילוכים. במקרה שבו מדובר ברכב בעל תיבת הילוכים אוטומטית קיימת גם בה אפשרות למעבר להילוך נמוך יותר, מדובר במצבים 1,2,3 בבורר הילוכים שאמורים לשמש לעליות או ירידות בכביש והם מקבילים להילוך נמוך בגיר ידני.
3. ניתן להסתייע בשינויים בתוואי הדרך שבה אתם נוסעים על מנת להאט ולעצור את הרכב. יתכן שתוכלו להוביל את הרכב לעבר תוואי כביש שקיימת בו עליה/ שביל עפר/ כביש מקורצף וכו' שתאפשר לכם להאט את הרכב, להרים את בלם היד ולעצור. שימוש בבלם יד באופן הדרגתי הוא קריטי ויש להיזהר ולהשתמש בו רק לאחר שהאטנו מעט את מהירות הרכב בעזרת פעולת הורדת הילוכים או שימוש בתוואי הדרך. בלם היד נועל את גלגלי הרכב האחוריים וכתוצאה מכך עלול להוציא את הרכב משליטה במהירויות גבוהות ולכן הרמת הבלם באופן הדרגתי היא קריטית.
5. עצה נוספת שהיא האפשרות האחרונה והשימוש בה אינו מומלץ ואף מוגדר כצעד חירום. אם ניסיתם את כל הדרכים ועדיין הרכב ממשיך בנסיעה ניתן לנסות ולהאט אותו על ידי חיכוך זהיר של הרכב במעקה הבטיחות. זה בהחלט יסב נזק לרכב ויש לנסות אפשרות זאת רק בליט ברירה.

**"ברוך אתה ה'... הגומל לחייבים טובות שגמלנו כל טוב"
שבת שלום, משפחת עמרני**

בחירות-הסכם רוטציה (או נחל האסי...)

שְׁנַיִם אוֹחֲזִין בְּטִלִית,
זֶה אוֹמֵר: אֲנִי מְצֹאתִיהָ,
וְזֶה אוֹמֵר: אֲנִי מְצֹאתִיהָ,
זֶה אוֹמֵר: כָּלָה שְׁלִי,
וְזֶה אוֹמֵר: כָּלָה שְׁלִי,
זֶה יִשְׁבַּע שְׁאִין לוֹ בְּהַ פְּחוֹת מִחֲצִיָּה,
וְזֶה יִשְׁבַּע שְׁאִין לוֹ בְּהַ פְּחוֹת מִחֲצִיָּה,
וַיִּחְלְקוּ.

נחל האסי (או הסכם הרוטציה...)

זֶה אוֹמֵר: כָּלָה שְׁלִי,
וְזֶה אוֹמֵר: חֲצִיָּה שְׁלִי,
הָאוֹמֵר כָּלָה שְׁלִי,
יִשְׁבַּע שְׁאִין לוֹ בְּהַ פְּחוֹת מִשְׁלֹשָׁה חֲלָקִים,
וְהָאוֹמֵר חֲצִיָּה שְׁלִי,
יִשְׁבַּע שְׁאִין לוֹ בְּהַ פְּחוֹת מִרְבִּיעַ.
זֶה נוֹטֵל שְׁלֹשָׁה חֲלָקִים,
וְזֶה נוֹטֵל רְבִיעַ.

אל עמק בית שאן היוקד והקודח הגיעו בלהט ציוני או נסו על נפשם (או גם וגם) עולים ממזרח וממערב, ונשלחו על ידי המדינה ליישבו; מי בעיר ומי בכפר. איש מהם לא עצר רגע ואמר, בא לי דווקא כאן. הסוכנות הקציעה שטח ואמרה תסתדרו. אנשי העמק, עירוניים, מושבניקים וקיבוצניקים, שברו את גבם וקרעו את אחוריהם כדי להתפרנס, ופיתחו וטיפחו איש איש במקומו, חקלאות מפוארת, נוי, ארכיאולוגיה, אמנות ותיירות לסוגיה, בקיצור – תרבות, ובאריכות - ציונות אמיתית.

אז הסחנה, נביעה טבעית ומעיין, היו מוקפים סלעים וקוצים. בשלוחות לא הייתה בריכת שחיה מסודרת ולכן, אחת לשבוע, נסענו לסחנה. הוא לא היה שלנו והוא היה מאוד שלנו. מהסחנה היינו חוזרים שרוטים, עקוצים, פצועים, מדממים ומאושרים עד הגג. אנשי ניר דוד טרחו להקים שם שירותים ודוכן משקאות קרים וארטיקים ותודה להם על כך. לימים הוכרז הסחנה כגן לאומי. אישית גרסת הקוצים והסלעים היא הסחנה "שלי".

לעניין האסי: בחלק הקרוב לנביעה, הוא עובר ליד מרכז הספורט של ניר דוד הפתוח לכל דצריך, וממשיך לעבר מתחם התיירות שלהם (כנ"ל). איתרע מזלם של אנשי ניר דוד שכל היופי הזה עובר בתוך ביתם. הם לא חוסמים את כניסתו של איש, הם גובים תשלום ומבקשים להפנות את קהל הנהנים משטחי המגורים והחינוך הפרטיים של הקיבוץ. מי שרוצים לשכשך/ לדוג/לשחות/לפקנק ולמנגל/ להשאיר אשפה- בקיצור לכייף בחינם, יכולים לעשות זאת לאורך נחל הקיבוצים, תעלת המיהול, תעלת בלאס (בין שלוחות לרשפים, עין מודע, טחנת הקנטרה ועוד ועוד. לי יש דעות קצת ימניות בתחום הכלכלי – כשאני רוצה משהו לשמח את ליבי אני מוכנה לשלם למי שטרח.

לצערי אנחנו בתקופה ובאווירה שבה כל מי שצועק בקול רם יותר מגיע לו יותר. אין כאן בכלל שאלה של "מגיע לי" ובוודאי לא עניין של "שתנו לי אכלו לי".

עמק בית שאן מתחלק לשטחי יישוב, חקלאות, תעשייה וטבע והוא תחום השיפוט של הרשות המקומית. הרשות המקומית לענייננו היא המועצה האזורית והמועצות המקומיות שבתחומה.

תפקיד המועצה ותשתמש במיסים שהיא מקבלת מהמתגוררים בתחומה כדי לטפח את השטחים הלא מיושבים (כמובן בלי לפגוע בטבע) לטובת כוווולם.

שלושים לאמא ז"ל שעברה את שנתה ה-100! |

רותי גנגר

אמא שלי היקרה, דבורה קפלן, הלכה לעולמה אחרי כמעט 101 שנים. התברכנו באמא בריאה וצלולה כמעט עד הסוף. בשנים האחרונות נהייתי להפתיע ולהגיד לאנשים שיש לי אמא כמעט בת 100... ובמשך השבעה באמת קלטתי שהיא ממש חיה את כל התקופה המדהימה הזאת!

הרבה מהחברים במעלה גלבע הכירו אותה. אלו היו שנים שכולנו הכרנו את ההורים של כולם, אמי הייתה אולי האחרונה ביניהם. היא אהבה מאד לבוא למעלה גלבע, החברים שלנו היו החברים שלה. לא היה אושר יותר גדול מלבוא לכאן וללכת לבית הכנסת שכולם באו להגיד לה שלום. היא לא הייתה מוכנה שיראו אותה בכסא גלגלים (גם בגיל 100), אז הייתי הולכת איתה לשבת בשורה האחרונה בבית הכנסת. ואם לא היינו מגיעים לבית הכנסת, היו באים לביתנו להגיד לה שלום והיא אהבה לראות את כולם. שמחה כ"כ לדבר עם אנשים (למרות הקושי בשפה שלא השתפר עם השנים...). אמא אהבה לשדך בין צעירים אם רק היה אפשר ופעם אפילו בירכה את הבת של חברה טובה מכאן שתתחתן וזה עבד!!

ההורים שלי נולדו בארצות הברית ועלו ארצה לפני 40 שנה, כמה שנים אחרינו. תמיד היו ציונים גדולים וגדלנו עם הערכים האלו. גרו בירושלים, בסוף כל המשפחה, גם אחותי ואחי, כולם בארץ ובירושלים.

תודה מכל הלב לכולם על המילים החמות, הזכרונות והסיפורים על אמא, הביקורים והמטעמים.

מעלה גלבע זו משפחה גדולה והכל התחיל לפני הרבה שנים כשהיינו רק כ-20 משפחות. אומרים שיש לי גנים טובים... לא יודעת מה יהיה אבל יתכן שאהיה כאן אי"ה עוד כמה זמן... (:)